Written by - முனைவர் பீ. பெரியசாமி, தமிழ்த்துறைத் தலைவர், டி.எல்.ஆர். கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, விளாப்பாக்கம் – 632521. -
Thursday, 05 March 2020 09:30 - Last Updated Thursday, 05 March 2020 09:51

□□□□□□□□□

மொழியில் பெயர்ச் சொற்களும், வினைச் சொற்களும் இன்றியமையாதவை. இவ்விரு சொற்களைக் கொண்டே பெரும்பாலான கருத்துகளை உணர்த்தலாம். எனினும், தெளிவாகவும் நுட்பமாகவும் கருத்துக்களை விளக்குவதற்கு ஒட்டுக்கள், இணைப்புச் சொற்கள், பெயரடைகள் போன்றவை மிகுதியாகப் பங்களிக்கின்றன எனலாம். ஒட்டுக்களில் வேற்றுமை பின்னொட்டாக அமைகின்றது. வேற்றுமை என்னும் சொல்லின் உருவாக்கத்தினையும், மரபிலக்கணத்தார், உரையாசிரியர், மொழியியலாளர் ஆகியோரின் வேற்றுமை பற்றிய வரையறைகளையும் வேற்றுமையின் எண்ணிக்கை பற்றியும் மெய்ப்பொருள் விளக்கத்தையும் வேற்றுமை ஆறு எனும் மொழியியலாளர் கருத்தையும் உருபுகளையும் சொல்லுருபுகளையும் இன்றியமையாமையையும் அவைத் தொகையாக வருவதையும் இவ்வியலுள் காண்போம்.

□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□□□

வேறு என்னும் குறிப்பு வினையடியாகப் பிறந்த மை ஈற்று உடன்பாட்டுத் தொழிற் பெயரே வேற்றுமை என்பதாகும். மாற்றம் அல்லது வேறுபாடு என்பது பொருளாகும். பெயர்க்கு வினையோடு உள்ள உறவில் நேரும் மாற்றத்தை வேறுபாட்டைக் குறிக்க இச்சொல்லை வழங்கியது மிகவும் பொருத்தமே. பல வேறு மொழிகளிலும் வேற்றுமையைக் குறிக்கும் சொற்கள் இப்பொருளிலேயே வழங்குகின்றன.

□□□□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□ □□□□□□□□□□□

வேற்றுமை பற்றி விளக்குவதிலும் வரையறுப்பதிலும் மரபிலக்கணத்தார்களும், உரையாசிரியர்களும், மொழியியலாளர்களும் சிற்சில வேற்றுமைகளைக் கொண்டுள்ளனர்.

□□□□□□□□□□□□□□□□□□

தமிழிலக்கண வரலாறு பதின் மூன்று இலக்கண வேற்றுமைகளைப் பேசுகின்றன. ஆயின், அவற்றுள் ஐந்து நூல்களே வேற்றுமையை வரையறுக்க முயல்கின்றன.

வரையறையைச் செய்யும் நூல்களாவன

1. நன்னூல்

Written by - முனைவர் பீ. பெரியசாமி, தமிழ்த் துறைத் தலைவர், டி.எல்.ஆர். கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, விளாப்பாக்கம் – 632521. -
Thursday, 05 March 2020 09:30 - Last Updated Thursday, 05 March 2020 09:51

2. இலக்கண விளக்கம்
3. தொன்னூல் விளக்கம்
4. சுவாமிநாதம்
5. தமிழ் நூல்

"ஏற்கும் எவ்வகைப் பெயர்க்கும் ஈறாய் பொருள்
வேற்றுமை செய்வன எட்டே வேற்றுமை"[1]

"ஏற்கும் எவ்வகைப் பெயர்க்கும் ஈறாய்ப் பொருள்
வேற்றுமை செய்வன ஏழனை மொழிப
விளி கொள்வதன் கண் விளியலங் கடையே"[2]

"வேற்றுமைப் படுத்தலின் வேற்றுமையாம்"[3]

□□□□□□□□□□□□□□□□□

பொதுவாகப் பெயரின் பொருளை வேறுபடுத்துவதே வேற்றுமை என்பதும் உரையாசிரியர்கள் கருத்தாக உள்ளது. தெய்வச்சிலையாரின் கருத்தும் இதுவாக இருப்பினும் இக்கால மொழியியலாளரின் தொடரியல் சிந்தனைகளுக்கு ஒப்ப இவரின் விளக்கமும் வரையறையும் உள்ளது. அதுவருமாறு, ஒரு பொருளை ஒரு கால் வினை முதலாக்கியும், ஒரு கால் செயப்படு பொருளாக்கியும், ஒரு கால் கருவியாக்கியும், ஒரு கால் ஏற்பது ஆக்கியும், ஒரு கால் நீங்க நிற்பது ஆக்கியும், ஒரு கால் உடையது ஆக்கியும், ஒரு கால் இடமாக்கியும் இவ்வாறு வேறுபடுத்தியது.

□□□□□□□□□□□□□□□□□

வேற்றுமைகளுக்குரிய பண்புகளாகத் தொல்காப்பியர் சுட்டுவதனின்று. வேற்றுமையை வரையறுக்கும் பொழுது, "தொடரில் ஒரு பெயர்ச் சொல்லுக்கும் ஒரு வினைச் சொல்லுக்கும் இடையேயுள்ள பொருள் தொடர்பாகிய இலக்கண உறவே வேற்றுமை எனப்படும்."[4] என்கிறார். "பெயருக்கும் வினைக்கும் உள்ள உறவு வேறுபாடுகளை "வேற்றுமை" என்றும் பெயரின் அடிப்படைப் பொருளை வேறுபடுத்துவது வேற்றுமை" [5] என்றும் விளக்குவார் பொற்கோ.

வேற்றுமை என்பது, "பெயரோடு முடிந்துவிடுகிற ஒன்று அன்று அது தொடரியல் இலக்கணம் சார்ந்தது. ஒரு வாக்கியத்தில் உள்ள பெயர்கட்கு வினையோடுள்ள பொருள் தொடர்பை இலக்கண உறவைக் காட்டுவதாகும்."[6] எனவே, வேற்றுமை என்பது பெயருக்கும் வினைக்கும் உள்ள அடிப்படையான பொருளுறவு. தொடருறவு. இலக்கண உறவு ஆகியவற்றை வேறுபடுத்துவது என்று கொள்ளலாம்.

வேற்றுமையின் எண்ணிக்கை

"வேற்றுமை தாமே ஏழனை மொழிப"[7]

"விளிகொள்வதன் கண் விளியோடு எட்டே"[8]

விளியைச் சேர்த்துக் கொள்வதின் மூலம் வேற்றுமை எட்டு ஆகும். வேற்றுமை ஏழு என்பது பிறர் கொள்கை, எட்டு என்பது தொல்காப்பியர் கருத்து. எனவேதான் விளியதைத்

தனியாகப் பிரித்துக் காட்டியுள்ளார். அது மட்டுமின்றி விளி வறேற்றுமகைக்கனெ சில வறேுபட்டத் தன்மகைள் காணப்படுகின்றன.

தொடரின் அகஉறுப்பாக மற்ற வறேற்றுமகைள் அமயை விளிவறேற்றுமை மட்டும் புறஉறுப்பாக அமகைின்றது. (எ.கா.) கண்ணா நீ இங்கே வா.
விளியறேற்ப் பயெர் வறேு எத்தொடர்களுமின்றி தனியே நிற்கலாம். (எ.கா.) கண்ணா.

மகர ஈற்றுப் பயெர்கள் அத்துச் சாரியபைப் பறெறே மற்ற வறேற்றுமை உருபுகளை ஏற்பதயைும் டு, று என முடியும் சொற்கள் உருபு ஏற்பதில் ஒற்று இரட்டிப்பதயைும் காணலாம். ஆனால், விளி ஏற்கும் போது இம்மாற்றங்கள் இல்லை. (எ.கா.) நிலமே, நாடே, ஆறே.

இவ்வறேுபட்டத் தன்மகைளகைக் கருதியே தொல்காப்பியர். விளி மரபதைத் தனி இயலாக அமதைத்தர். நன்னூலார் போன்ற மற்ற இலக்கணத்தாரும் எட்டு என்றே கொள்கின்றனர். எனினும், சனோவரயைர் கருவி வறேற்றுமை வறோகவும் உடனிகழ்ச்சி வறேற்றுமை வறோகவும் கொள்ளும் வகயைில் உரை கூறி இருப்பதும் தொல்காப்பியர் மூன்றாம் வறேற்றுமை உருபாக “ஓடு”-வை முதன்மபைப்படுத்த, நன்னூலார் ”ஆல்” உருபை முதன்மபைப் படுத்துவதும் உண்டு. வறேற்றுமயைின் எண்ணிக்கை முதலானவற்றில் கருத்து வறேுபாடுகள் உள்ளதகைக் காணலாம். மொழியியலாரும் இக்கருத்தில் வறேுபடுகின்றனர்.

□□□□□□□□ □□□□□□□□

வறேற்றுமகைளுக்குப் பயெரிடும் போது மூன்று வகயைான அடிப்படயைில் நம்முடயை இலக்கணப் புலவர்கள் பயெரிட்டிருக்கின்றார்கள்.

□□□□□□□□□□□□

ஓரு வறேற்றுமகைக்கு ஓரு உருபை முதன்மபைப் படுத்தி, உருபு அடிப்படயைில் பயெரிடுவதற்கே தொல்காப்பியர் முதன்மை தந்திருக்கிறார்.

ஐ - எனப் பயெரிய வறேற்றுமகைக் கிளவி

ஓடு - எனப் பயெரிய வறேற்றுமகைக் கிளவி

கு - எனப் பயெரிய வறேற்றுமகைக் கிளவி

இன் - எனப் பயெரிய வறேற்றுமகைக் கிளவி

அது - எனப் பயெரிய வறேற்றுமகைக் கிளவி

கண் - எனப் பயெரிய வறேற்றுமகைக் கிளவி

மறேக்கண்ட நூற்பாக்களின் சொல்லாட்சி இந்த உண்மயைை நமக்கு நன்றாகப் புலப்படுத்துகின்றன.

□□□□□□□□□ □□□□□□□□□

வ.எண்.	தொல்காப்பியம்	நன்னூல்
1.	எழுவாய் (உருபில்லை)	எழுவாய் (உருபில்லை)
2.	ஐ	ஐ
3.	ஒடு, ஆன்	ஆல், ஆன், ஒடு, ஓடு
4.	கு	கு
5.	இன்	இல், இன்
6.	அது	அது, ஆது, அ
7.	கண், அயல், புடை, கால், புறம், தேவகை, அகம், முன், உள், இடை, உழை, கடை, கீழ், தலை, மேல், வலம், பின், இடம், சார், (19) போன்ற பிற	கண், புடை, கால், முதல், கடை, பின், இடை, பின், இடை, பாடு, தலை, அறை, வாய், வேதம், திசை, உழை, வயின், வழி, முன், உழி, சார், உளி, வலம், உள், இடம், அகம், மேல், புறம், கீழ், இல் (28)

[illegible]

1. எழுவாய்	-	1. எழுவாய்; 2. விளி
2. செயப்படு பொருள்	-	3. செயப்படு பொருள்
4. திசை		
5. விளக்கம்		
6. ஒப்புமை		
3. உடனிகழ்ச்சி		1. உடனிகழ்ச்சி 2. கருவி 3. ஏது 4. வாயில்
4. கொடை		1. கொடை 2. காரணப் பொருள்
5. இடம்		1. இடம் 2. நீக்கம் 3. புறம் 4. அகம் 5. நிலை

[illegible]

வே. எண்	வேற்றுமை உருபு	சொல்லுருபு
1.	ஐ	-
2.	ஆல், ஆன்	கொண்டு
3.	ஒடு, ஓடு	உடன்
4.	கு	பொருட்டு, நிமித்தம், ஆக
5.	இல், இன்	நின்று, இருந்து
6.	அது, ஆது	உடைய
7.	கண்	கால், கடை, இடை, தலை, வயின், முன், சார், வலம், இடம், மேல், கீழ், புடை, முதல், பின், பாடு, அளை, தேம், உழை, வழி, உழி, உளி, உள், அகம், புறம், இல், பக்கல்

[illegible]